

[Ministeren for offentlige arbejder.]

SAS havde disponeret på en anden måde, som måske var bedre stemmende med denne parthavers særlige interesse. Det må også være klart, at hvis man ikke er indstillet på inden for rimelige, fornuftige grænser at acceptere denne kendsgerning, kan et sådant samarbejde simpelt hen ikke eksistere.

Jeg har villet fremdrage disse to grundlæggende forhold, synes jeg, fordi jeg synes, at den debat, vi har haft her i tinget og ude i offentligheden omkring koncessionsforlængelsen, takket være fremskridtspartiet og en del af pressen, fuldstændig har overset disse forhold. Jeg tror, at man både i Sverige og Norge, både nu og tidligere, måske mest nu, føler sig lidt irriteret over en eller anden disposition truffet af SAS, som man isoleret set har ment var i dansk favør. Omvendt har der også været eksempler på sager, som man i hvert fald bagefter har kunnet sige har været til en anden af parternes fordel. Det skal yderligere som nævnt ses på baggrund af det første forhold, jeg nævnte, at ingen virksomhed af betydning kan drives, uden at der fra tid til anden disponeres forskert.

Det er imidlertid ude af enhver proportion at ville tillægge disse forhold en fuldstændig afgørende betydning og drive den hetzagtige kampagne, som sket er, og som kunne ødelægge dette praktiske nordiske samarbejde, som vi alle er enige om at vi skal have, og som skal ajourføres og reguleres i overensstemmelse med tidens krav.

Så skal jeg blot føje til, at der er et par punkter mere, der bør nævnes. Det første punkt er charterpolitikken. Det har, som det fremgår af udvalgsbetænkningen, været et meget afgørende punkt under sagens behandling. Jeg skal ikke bruge tiden på at repetere den løsning, som fremgår af betænkningen, og som jeg er helt 100 pct. indforstået med. Derimod synes jeg, der kan være grund til at minde folketinget og offentligheden om, at de fælles skandinaviske charterregler, der i denne forbindelse fra flere sider er blevet fremstillet, alene som det var en spændetrøje for de danske charterselskaber, også har en anden side, som må være positiv set fra charterselskabernes side, nemlig den, at disse regler samtidig indebærer, at Skandinavien, så længe disse regler har bestået, har været og fortsat er et

fælles marked for charterflyvningen. Ingen, der ved noget om de danske charterselskabers store og også fortjenstfulde virksomhed, kan være i tvivl om, hvad dette forhold betyder for deres omsætning. En meget stor del af deres marked ligger i Sverige og Norge, og det er, tror jeg nok, noget af en illusion at tro, at denne for charterselskaberne gode situation, kunne bevares uændret, hvis de tre lande gik hver sin vej på charterpolitikens område, sådan som nogle har ment man skulle lægge det op. Det synes jeg bør med ind i debatten.

Hr. Glistrup og mindretalsudtalelsen fra fremskridtspartiet var inde på spørgsmålet om de skjulte skattebegunstigelser. Det lyder jo, ikke mindst når det kommer fra så kendte specialister, som findes på dette område, meget odiøst, og sådan er det selvfølgelig også ment. Men kendsgerningen, som der nøje er gjort rede for i bilagene til udvalgsbetænkningen, er jo en anden, nemlig den, at DDL på grundlag af bred enighed i folketinget har fået nogle praktiske lempelser med hensyn til opgørelse af selskabets skattepligtige indkomster. Jeg understreger praktiske lempelser, fordi det hele tiden har været gældende, at de modifikationer i de normale danske afskrivningsregler, som dette har indebåret, har været begrænset af den bestemmelse, at de samlede afskrivninger ikke kunne overstige maksimumsbeløbet efter den til enhver tid gældende normale danske lovgivning.

Det ændringsforslag, jeg har stillet, og som udvalgets flertal er gået ind for, tjener til yderligere at tydeliggøre dette forhold, og det er stadig væk ikke med begrundelse i multinationale selskaber, men som deltager i Scandinavian Airlines System, at disse lempelser er givet.

Til det andet mindretal, venstresocialisterne, vil jeg gerne sige, at jeg er skuffet over at se partiet på linje med fremskridtspartiet, selv om det er ud fra vidt forskellige holdninger. Jeg havde troet, at venstresocialisterne lagde så megen vægt på udbygningen og dermed selvfølgelig også bevarelsen af det bestående nordiske samarbejde, at de ville have været med, men jeg må altså konstatere, at man til syvende og sidst har lagt den afgørende vægt på, at man ikke kan lide det samarbejde mellem staten og den pri-